

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 121/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť L. K., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupmi Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 384/96 a Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 213/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2008 doručená sťažnosť L. K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala zbytočné prietahy v konaniach vedených na Okresnom súde Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 7 C 384/96 a Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 213/07.

Keďže podanie sťažovateľky neobsahovalo náležitosti ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom, ústavný súd ju 19. marca 2008 vyzval na odstránenie nedostatkov jej podania. Vo výzve ústavný súd podrobne poučil sťažovateľku o skutočnostiach, ktoré musí obsahovať návrh na začatie konania pred ústavným súdom (akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy, presné označenie, ktoré základné práva alebo slobody sú podľa navrhovateľa porušované). Sťažovateľka bola súčasne upozornená na neprípustnosť návrhu v prípade nepreukázania, že vyčerpala opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnená podľa osobitných predpisov.

K sťažnosti nebolo pripojené ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sťažovateľku tiež upozornil, že ak podanie nedoplní v určenej lehote, jej sťažnosť môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe tejto výzvy ústavnému súdu bolo 14. apríla 2008 doručené podanie sťažovateľky, z obsahu ktorého vyplynulo, že namieta zbytočné prietahy v konaní, ktoré bolo vedené najprv na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30 C 121/96 o zaplatenie sumy 40 292 Sk na základe jej určovacej žaloby podanej 8. júla 1996. Okresný súd Trnava zaslal spis okresnému súdu, ktorý vo veci nekonal až do decembra 2006, keď sa konalo pojednávanie za jej prítomnosti. Sťažovateľka ďalej v sťažnosti namieta to, že okresný vo veci samej rozhodol bez jej účasti na pojednávaní 9. januára 2007, pričom rozhodnutie jej ako účastníčke konania nebolo dosiaľ doručené, hoci medzitým odvolala aj splnomocnenie udelené jej právnej zástupkyňi. Proti rozhodnutiu okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie.

Krajský súd podľa sťažovateľky nedostatočne preskúmal jej odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu. Napokon ho odmietol, čím podľa nej aj týmto uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Co 213/07 z 29. novembra 2007 boli porušené jej základné práva.

Uznesenie krajského súdu bolo doručené sťažovateľke ešte 18. januára 2008, keď aj nadobudlo právoplatnosť.

Sťažovateľka v závere žiada, „aby Ústavný súd SR vydal rozhodnutie o súd. prietahy a priznal 2 milion Sk od r. 1996 až doteraz“.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu podaní sťažovateľky adresovaných ústavnému súde vyplýva, že jej sťažnosť nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, ktoré v celom rozsahu bránia ústavnému súde v jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd po preskúmaní podaní konštatuje, že sťažovateľka nereagovala na obsah výzvy ústavného súdu a dosiaľ nepredložila ústavnému súde splnomocnenie pre svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom napriek tomu, že na odstránenie tohto nedostatku bola vyzvaná. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa okrem toho ani ďalšie náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 3 a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahuje najmä návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým

spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 306/04), a ani riadne odôvodnenie a označenie základných práv, ktorých porušenie sťažovateľka namieta postupmi jednotlivých porušovateľov.

Keďže sťažnosť sťažovateľky ani po doplnení nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2008